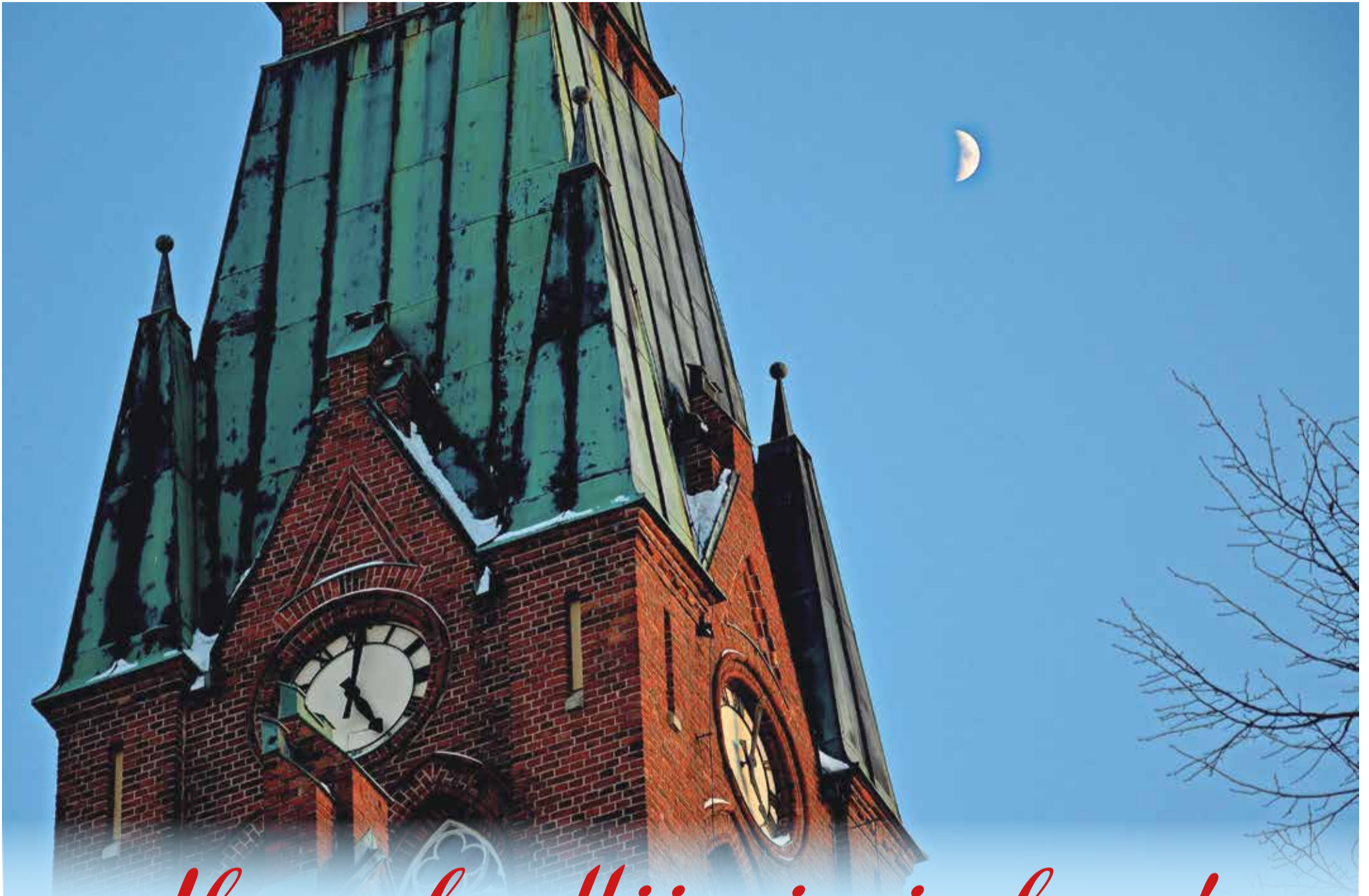
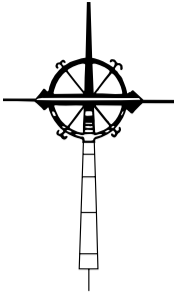

Forssan seurakuntalehti

4•2020

Jouloa adventtiin ja joulun!

Joulun tilaisuudet

Toteutetaan turvaohjeiden mukaan. Tule paikalle vain terveenä. Käside-
siä saatavilla, noudatamme turvavälejä. Jotkut tilaisuudet ovat ulkona.
Forssan kirkkoon sopii enintään 200 h ja Kojjärven kirkkoon 50 h.

Jouluaatto, torstai 24.12.

klo 10 Matku, jouluhartaus
klo 10 Forssan kirkko, jouluhartaus
klo 11 Forssan kirkko, jouluhartaus
klo 13 Forssan kirkko, perheiden jouluhartaus
klo 14 siunauskappelin edusta, hautausmaan jouluhartaus
klo 15 jouluhartaus Kojjärven kirkon pihalla
klo 15 Forssan kirkko, jouluaaton jumalanpalvelus
klo 17 Forssan kirkko, jouluaaton hartaus
klo 22 Forssan tori, jouluyön musiikkihartaus

Joulupäivä, perjantai 25.12.

klo 8 Forssan kirkko, jumalanpalvelus
klo 10 Kojjärven kirkko, jumalanpalvelus

Tapaninpäivä, lauantai 26.12.

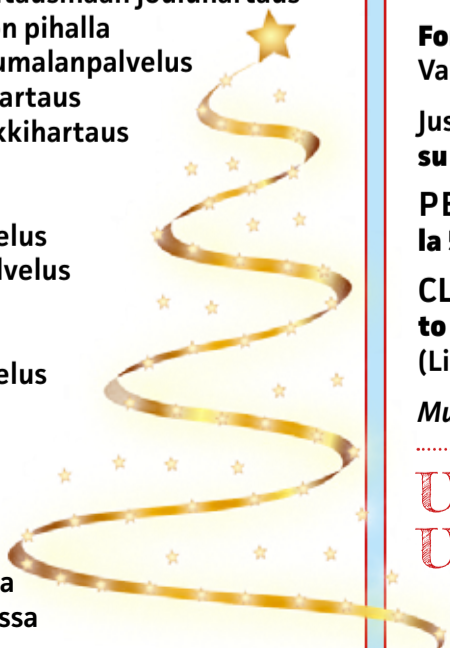
klo 10 Forssan kirkko, jumalanpalvelus

Sunnuntai 27.12.

klo 10 Forssan kirkko, messu

Maanantai 28.12.

klo 16 Enkelikirkko Forssan kirkossa
klo 18 Enkelikirkko Kojjärven kirkossa

✦ Töissä merimieskirkossa s. 4
Kolumni: asun kirkon vieressä s. 5
Tietovisa joululauluista s. 6
Eläinten joulu s. 6
Joulun resepti s. 8

Forssan ev.lut. seurakunnan

Joulukonsertit 2020:

Forssan kirkko

Vapaa pääsy, ohjelma 15€ srk:n musiikkityölle

Jussi Syren & Groundbreakers

su 29.11. klo 18

PETRI LAAKSONEN

la 5.12. klo 18

CLUB FOR FIVE (ei vapaata pääsyä)

to 17.12. klo 18 ja 20.30

(Liput 40€ + toimitusmaksu) Lippu.fi

Muutokset mahdollisia, TERVETULOA!

Kauneimmat Joululaulut 2020

Forssa:

su 13.12. klo 16 TORI
ti 15.12. klo 14 kirkko
su 20.12 klo 14 kirkko
klo 16
klo 18

Kojjärvi kirkko:

ke 16.12. klo 16 ja klo 18
to 17.12. klo 14

Uuden vuoden hartaus 31.12. klo 23 Forssan kirkossa.

Uuden vuoden vastaanotto klo 23.45 kirkon portilla.

Tervetuloa! Forssan ev.lut. seurakunta ja kaupunki

PÄÄKIRJOITUS:

Esa Löytömäki
kirkkoherra

Ovet auki

Keväällä jouduimme sulkemaan kirkkojen ovet. Se tuntui pahalta. Oli helpotus kun ovet taas avattiin.

Suomen ev.lut. kirkon uusi kokonaiskirkon strategia avaa ovia tulevaisuuteen. Isommissa kaupungeissa kastetaan enää puolet lapsista. Tasa-arvoisesta avioliittolaista sanaillaan jatkuvasti korkeimpia oikeusistuimia myöten. Naisten asema pappeina ei ole kaikille vieläkaan selvä. Jäsenkehitys on laskeva. Julkisuuskuva on joskus virastomainen tai riitaisakin.

Kuitenkin rippikoulu on edelleen nuorille hyvin tärkeä. Korona-aikaan kirkko kulki kansan rinnalla ja auttoi. Löytyi uusia tapoja: ruoanjakoa, apua arkeen, puhelinyhteydet, videolähetykset. Yhteiskumppanina seurakuntia arvostetaan. Entä jos kauneimpia joululauluja ei voikaan laulaa kirkoissa? Ikäihmisten ihmisarvon puolesta kirkon työ on jokapäiväistä.

Milleniaaleille (25-40 -vuotiaat) ja z-sukupolvelle (alle 25 v.) oikeudenmukaisuus ja yhdenvertaisuus ovat ehdottomia arvoja. Kirkko kompuroi näiden kysymysten kanssa. Nuorissa ikäryhmissä myös ilmastoahdistus on konkreettisinta. Hälyttävästi nuorissa naisissa on paljon niitä, jotka etäännyvät kirkosta.

Uusiin askelmerkkejä haetaan, kun yhteiskunnan kahtiajakautuminen levittää mustavalkoisuuden synkkää valoa. Vihapuhe ja syrjintä ovat nostaneet päätään. Asenteet paikallisia kohtaan tuovat usein kärjistyneet. Nettimaailmassa loka lentää. Jeesuksen sanomaa lähimmäisenrakkaudesta tarvitaan.

Suunnitelmissaan kirkko katsoo myös itseään peiliin mutta ottaa rohkeita askeleita uuteen ja linjaa: "Ovet auki kaikille". Kirkossa halutaan sukupuolisen tasa-arvon ja ihmisten yhdenvertaisuuden olevan totta. Evankeliumi kuuluu kaikille. Suunnitelmassa linjataan myös ilmastotekojen olevan välttämättömiä. Seurakunnat ovat havahtuneet kierrättämiseen, energian säästöön ja vastuullisuuteen. Lounais-Hämeessäkin valmistellaan yhteistä ympäristödiplomia seurakunnissa.

Kirkossa haasteisiin vastattiin virkoja lisäämällä. Nyt työntekijöiden määrä vähenee. "Rakennamme luottamusta, yhteisöllisyyttä ja yhdessä tekemisen kulttuuria. Työntekijän rooli muuttuu entistä enemmän mahdollistajaksi ja valmentajaksi." Seurakuntalaiset eivät ole kohteita vaan kumppaneita. Ovia halutaan avata entisestään. Forssassakin nuorille on konkreettisesti jaettu avaimia, jotta he saavat kokoontua tiloissaan. Hiljakkoin taas ovet olivat auki yölläkin kirkkoon ja unohtumaton elämys kirkossa nukkumisesta toteutui.

Seurakunnat tarvitsevat toisiaan, vaikka nyt vedetään hetki henkeä. Kunnatkin pidättelevät kantojaan Sote-sotkujen keskellä. Strategiassa kannustetaan kokeilukulttuuriin, jossa ennakkoluulottomuus ja luovuus näkyvät. Digimaailmakin harppoo eteenpäin ja seurakunnat ovat mukana striimauksien ja snapchattien keskellä.

Toivon sanoma tulee Jumalan kohtaamisesta. "Haluamme ylläpitää toivoa ihmisten elämässä ja yhteiskunnassa. Tämä linjaus tuntuu nyt erityisen ajankohtaiselta. Myös kirkkona suuntaamme luottavaisesti ja toiveikkaasti tulevaisuuteen", arkkipiispa Tapio Luoma toteaa.

"Muurarirabbi nyt on matkalle lähtenyt", adventin sanoma kutsuu uusiin avauksiin ja Vapahtajan seuraan. Kirkon elämässä toivo lähtee Kristuksen kohtaamisesta ja ihmisten rinnalle asettumisesta. Sydänten ovet avaava sanoma on edelleen ovi tulevaisuuteen.

Hartaus

1. ADVENTTISUNNUNTAI

Nyt sytytämme kynttilän...

Adventtiaika on meidän kodissamme juhlan odotusta ja sen valmistelua. Odotukseen liittyy myös kotioivessamme oleva pajuseppeli. Se elää kanssamme kaikki juhlat ja ensimmäisenä adventtina se saa koristeekseen jotain, joka kertoo lähestyvistä joulusta.

Adventtiaamuna sytytämme ensimmäisen kynttilän, joka kertoo myös joulun odotuksesta ja valmistelusta. Entisenä lapsityöntekijänä mielessäni soi laulu; Nyt sytytämme

kynttilän, se liekkiin leimahtaa. Me odotamme Jeesusta, seimessä nukkuvaa. Nuo tutut laulunsanat muistuttavat meitä siitä, mitä odotamme ja että siihen on aikaa vielä neljän kynttilän verran.

Joulun odotukseen liittyy paljon perhekohtaisia tapoja, joita noudattaen valmistuu se ihan oikea joulu. Valmistelu on vähentynyt iän karttuessa ja lasten aikuistuessa ja nyt perinteistä on jäljellä vain ne kaikkein rakkaimmat. Nykyään osaan nauttia rauhallisesta valmistelusta, joka antaa mahdollisuuden valmistella myös oma itseni vastaanottamaan joulu ja sen sanoma.

Adventti on myös paaston aika, jolloin meitä kehoitetaan miettimään mennyttä vuotta ja sitä, miten olemme selvinneet sekä itsemme, että toistemme kanssa. Olenko minä ollut läsnä oman elämäni tapahtumissa? Olenko ollut mukana läheisten ja ystäväni iloissa ja murheissa?

Ensimmäisenä adventtina muistelemme Jeesuksen ratsastamista Jerusalemiin, missä ihmiset ottivat hänet vastaan palmunlehviä heiluttaen ja huutaen; Hoosianna, auta, pelasta!

Mennyttä vuotta ja sen tapahtumia miettiessäni, haluaisin minäkin olla tuon joukon mukana ja yhtyä tervehdykseen. Haluaisin kiittää Herraa myös johdatuksesta ja varjeluksesta, jota olen kokenut kuluneen vuoden aikana.

Adventtiaika ja sen kynttilät valaisevat pimeään talvea. Jouluna Isä antaa poikansa syntyä valoksi ja pelastajaksi koko maailmalle. Se lahja on tarkoitettu myös sinulle ja minulle.

Siunattua adventinaikaa!

Hannele Lähteenkorva

Työtupa Siirtyi Tölönkodille

Ystävänkammarin alakerrassa toiminut Forssan seurakunnan Työ- ja Juttutupa on saanut uudet tilat Tölön liikekeskuksesta, os. Rajakatu 11.

Seurakunnan omistama tila, Tölönkoti, toimii nyt kädentaitajien kohtauspaikkana. Siellä on kolmet kangaspuut sekä muutama ompelukone ja saumuri. Mikä parasta, maanantaisin kokoontuva Työtupa tarjoaa mahdollisuuden tulla ja tehdä yhdessä, samalla nauttien kahvista ja hyvästä seurasta.

Tänä syksynä Työtuvassa on perinteisten käsityöiden tekemisen lisäksi opeteltu tekemään mm.

Decoupage- koristeltuja rukoustauluja. Kangaspuutkin on saatu koottua, ja kohta voi päästä myös kutomaan. Kuvassa Anu Lummaa esittelee decoupage tyyliin koristeltua kynttiläläyhtyä.

Työtupa Maanantaisin klo 10–12:30 Tölönkodilla. Tervetuloa!

Työtuvassa tehtyjä käsityöitä voit ostaa Lähetyssopesta joka sijaitsee Ystävänkammarin yhteydessä, Hämeentie 5. Sisäänkäynti Säästöpankinkadun puolelta. Soppi auki ma-pe 10–14 ja kuukauden 1. arkilauantai klo 10–12.

Forssan seurakuntalehti
Forssan ev.-lut. seurakunta
 Kartanonkatu 16, 30100 Forssa
 (03) 41 451 klo 9-13.
www.forssanseurakunta.fi
Päätoimittaja Esa Löytömäki,
 esa.loytomaki@evl.fi
Toimitussihteeri
 Sirpa Koivulaakso
 sirpa.koivulaakso@evl.fi
Kannen kuva: Tanja Härmä
Sivunvalmistus/paino
 PunaMusta, Forssa

Pirjo Stigell eläkkeelle

Mikä muistoista työssä erityisesti nousee mieleen?

Aloitin n. 23-vuotta sitten seurakuntamestarina Kojjärven seurakunnassa. Seurakunnat yhdistyivät 2007 ja siirryin Forssan seurakuntaan seurakuntamestariksi. Muistoissa erityisesti mieleen nousee Lahden Esan järjestämät musiikkitilaisuudet sekä joulut ja joulunajan tapahtumat, jouluna kirkko on täynnä.

Miten työ on muuttunut?

Toisen seurakuntamestarin jäädessä eläkkeelle sain kaikki suntion työt. Suurin muutos on työn vähentyminen Kojjärvellä. En-

nen tilaisuuksia oli paljon. Messut ja muutkin tilaisuudet ovat kirkossa vähentyneet.

Siivoukseen tuli jossain vaiheessa avuksi mikrokuitu.

Ennen Kojjärvelläkin oli use-

ampia työkavereita, nykyään meitä on vain kaksi.

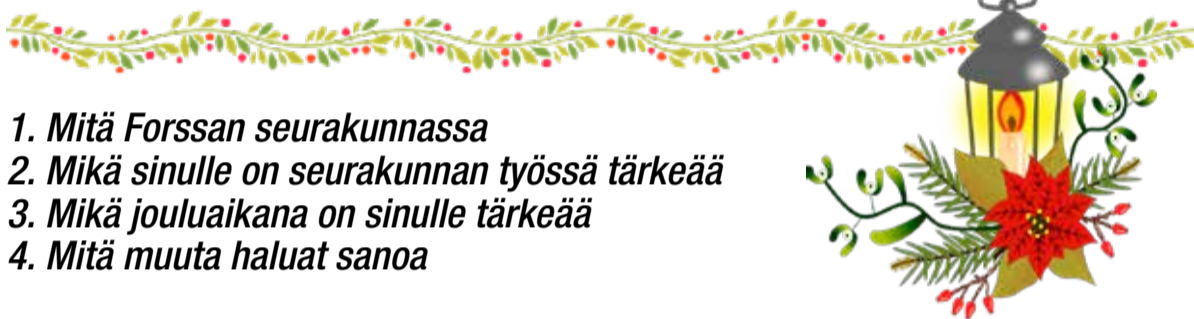
Mitä aiot tehdä eläkkeellä?

Aion osallistua vapaaehtoistyöhön ainakin täällä Kojjärvellä. Aion lenkkeillä ja hoitaa kuntoani. Nyt on myös enemmän aikaa lastenlapsille.

Mitä haluat sanoa seurakuntalaisille?

Haluan kiittää seurakuntalaisia kuluneista vuosista, olkaa edelleenkin yhteydessä seurakuntaan.

Haluan myös kiittää työnantajaa ja työkavereita kuluneista vuosista.

1. Mitä Forssan seurakunnassa
2. Mikä sinulle on seurakunnan työssä tärkeää
3. Mikä jouluaikana on sinulle tärkeää
4. Mitä muuta haluat sanoa

Asko Kantola

1. Olen **Asko Kantola**, Forssan seurakuntapastori vuoden alusta. Perheeseeni kuuluu vaimo ja neljä lasta, joista vanhin on armeijassa ja nuorin ala-asteen viidennellä. Asun Jokioisilla.

Olen vasta alkanut tutustua tähän Forssan seutuun ja Forssan seurakuntaan. Olen jo saanut oppia, miten paljon hyvää täällä Forssassa on. On nähtävää, on puistoja, on hyvät kevyen liikenteen väylät. Forssan seurakunnalla on syvät juuret ja monipuolista toimintaa, vaikka korona on tietysti siihen merkittävästi vaikuttanut. Ennen kaikkea täällä on paljon innokkaita seurakuntalaisia erilaisissa vapaaehtoistehtävissä.

Minusta on myös mukavaa, että täällä Forssaan kuuluu myös paljon maaseutua. Siksi toimin mielelläni nimenomaan Kojjärven alueen pappina. Sen lisäksi

olen vastuussa aikuistyön kehittämisestä.

2. Ajattelen, että se on se klassinen lain ja evankeliumin saarna. Tämän ajan ihminen ei ole yhtään sen vähemmän hengellinen kuin aikaisemmat sukupolvet. Kristillinen sanoma vain joutuu kilpailemaan entistä enemmän muiden uskonnollisten ja maailmankatsomuksellisten aatteiden kanssa. Siinä kilpailussa meidän on syytä käyttää kaikkia sopivia välineitä

ja lähestyä kaikkia ihmisiä, heidän vakaumuksestaan riippumatta, kunnioittaen ja kuunnellen. Mutta samalla pitäen kiinni siitä, mikä meille on luovuttamatonta. Että: ”Jeesus Kristus on Herra.”

3. Kyllä siinä ytimessä on sanoma ihmiseksi tulleesta Jumalasta. Lapsesta, joka näyttää meille Jumalan rakkauden. Häneen liittyy sitten kaikki muu. Joulurauha, aika läheisten kanssa. Ja niin kuin minusta päällekin näkyy, kyllä kinkku ja muutkin jouluherkut myös minulle maistuvat.

4. Olen saanut hyvän vastaanoton täällä Forssan seurakunnassa. Minulla on ollut hyvä tehdä työtä ja tutustua uusiin työtovereihin ja seurakuntalaisiin. Seurakunnan palvelijana toimiminen on kunniatehtävä. Koen, että minut on tänne Forssaan johdatettu ja siihen johdatukseen luottaen haluan työtä tehdä.

Johanna Sjöblom

1. On ollut mukava nyt jo toista kertaa lyhyen ajan sisällä hypätä uuteen ja innostavaan tehtävään. Keväällä tulin pikaisesti **Sadun** sijaiseksi diakoni-tehtävään ja sain tutustua minulle uuteen kiinnostavaan maailmaan. En olisi selvinnyt ilman avuliaita työkavereita ja pääsipä Koronakin tuomaan oman erikoisen lisänsä siihen tehtävään. Mutta kiinnostus yleensä diakoniatyöhön heräsi. Nyt elokuusta olen saanut olla lapsityöntekijänä ja töitä on todella riittänyt, kun koko kasvatuksen tiimi meni uusiksi, eikä ketään entisistä lapsityöntekijöis-

tä ole tällä hetkellä paikalla. Onneksi tiimimme pomo **Jenni** on täällä, vaikkakin tekee nyt myös vastaavan diakonin tehtävää samalla. Ja sain syyskuusta myös toisen Jennin osa-aikaisesti tähän

avuksi. Mutta onpa mukava olla tällaisessa työyhteisössä, jossa kaikki työmuodot auttaa toisiaan. Hassuilta tilanteilta ei ole voinut välttyä ja tykkään hurjasti tästä työstä. Ja olenhan ainakin saanut vapaasti tehdä tästä ihan oman näköistäni. Olen myös innostunut uuden perhemuskarin saamasta hyvästä osanotosta.

2. Seurakunnan työssä parasta on kaikki kohtaamiset ja siinä samalla kristillisen viestin eteenpäin vieminen. Lapset ovat niin ihanan avoimia vastaanottamaan kaiken uuden ja myös antamaan suoraa palautetta toiminnasta. Perheiden kanssa yhteistyö on mielenkiintoista ja pitää minut-

Perheneuvojan pohdintoja

Tässä kirjoitussarjassa perheneuvojat pohtivat parisuhdetta, ihmisenä kasvamista ja muita elämän ihmeellisyyksiä.

Anteeksi! Parisuhteen vaikea ja tärkeä sana

Kyky pyytää anteeksi on osa ihmisyyttä. Onneksi tätäkin taitoa voi harjoitella, jos se tuntuu vaikealta.

Anteeksi on sana, jota vanhemmat opettavat lapselleen jo varhain. Haluamme, että lapsi oppii asettumaan toisen ihmisen asemaan.

Meitä on saatettu tapakasvatuksen puitteissa patistaa anteeksipyyntöihin tavalla, joka on tuonut koko sanaan ikävän kaiun. Lapsia on pakotettu sanomaan jotain, mikä ei tunnu oikealta tai vielä mahdolliselta.

Aikuisenakin omien virheiden tunnustaminen vaatii paljon rohkeutta ja itseluottamusta. Ei ole helppo katsoa peiliin. Oman toiminnan epäkohtia voi tarkastella lempeämmin, jos pystyy ymmärtämään itsensä kokonaisuutena. En ole vain täynnä virheitä, vaan minussa on myös paljon hyvää ja kaunista.

Pettymyksiä tulee väistämättä

Anteeksipyyntötilanteista tulee parisuhteissa helposti valtataisteluja. Ajatellaan, että toinen on oikeassa ja toinen väärässä. Silloin jäädytään vastakkaisille rannoille huutelemaan. Tuntuu mahdottomalta ajatella, että erilaiset kokemukset samasta tapahtumasta olisivat samaan aikaan totta. Voisiko välillä käydä käväisemässä puolison vieressä ja katsella, miltei maisema näyttää siellä?

Joskus puoliso loukkaantuu tilanteessa, jossa ei ole tarkoitannut satuttaa toista. Ehkä päinvastoin, hyvä aikeeni saa aikaan paha mieltä. Voiko sellaista tilannetta pahoitella?

Parisuhteessa syntyy väistämättä pettymyksiä ja loukkaantumisia. Toista ei voi tuntea läpikotaisin. Ei voi tietää, mikä hänestä tuntuu ikävältä. Koska olemme ihmisiä, teemme välillä typeryyksiä ja olemme ajattelemattomia.

Vaikeiden asioiden esille nostaminen ja pahoittelu ovat parisuhteen vuorovaikutuskanavan puhtaana pitämistä.

Kaipa, että kokemukseni kuullaan

Moni kaipaa parisuhteessa sanaa anteeksi, jota ei ikinä kuulu. Mitä ihminen silloin tarvitsee? Onko perimmäinen toive se, että puoliso ymmärtäisi, miltä minusta tuntuu? Kaipa, että hän kuulisi ja näkisi minut ja minun tarpeeni.

Keskustelua anteeksipyynnön merkityksestä ja erilaisista anteeksipyynnön tavoista kannattaa käydä omien läheisten ihmisten kanssa.

Anja Nwose

Anja Nwose kirjoittaa myös Terve.fi:n Rakkauden ammattilaiset -blogissa, blogit.terve.fi/rakkauden-ammattilaiset. Kirjoitus on lyhennelmä siellä lokakuussa 2020 julkaistusta postauksesta.

kin ajan tasalla maailman menosta. Saan myös tavata Forssalaisia nuoria rippikoulujen yhteydessä ja sekin on ollut hauskaa ja mielenkiintoista uutta.

3. Jouluaika on niin minulla kuin täällä lapsityössä ihanaa odotuksen aikaa. Jo lokakuussa olimme täydessä touhussa miettimässä mitä kaikkea kivaa näin Korona-aikana voimme lapsille ja perheille tarjota. Ensimmäiset joululaulut on jo harjoiteltu. Kotona meillä syttyy jo kynttilät ja pimeät illat pistävät pakostakin rauhoittumaan. Myöhäinen iltakävely pimeässä luonnon hiljaisuudessa tai hyvän ystävän tai puolison kanssa, on jokailtainen

odotettu hetki. Joulun odotus on minulla itsellenikin yhä hyvin lapsenkaltaista ja jännittävää.

4. Haluan toivottaa kaikille lukijoille oikein ihanaa joulunaikaa. Pitäkää toisistanne huolta. Nähdään joulun tapahtumissa.

Vapaaehtoisena Merimieskirkon toiminnassa

Olen tehnyt monia eripuituisia jaksoja Merimieskirkon ulkomaisissa työkohteissa vuodesta 2017 alkaen. Merimieskirkot ovat tuttuja työvuosiltani, joten tiesin kyllä millaiseen yhteisöön hakeuduini töihin. Suomen Merimieskirkko (ennen Suomen Merimieslähetysseura) lienee monelle tuttu ainakin nimenä, sillä järjestölle kerätään kirkossa kolehteja. Kenties jotkut ovat kuulleet myös tuntemattomille merimiehille kudotusta villasukista. Merimieskirkko on tehnyt työtä jo vuodesta 1875 merenkulkijoiden ja ulkosuomalaisten hyväksi itsenäisenä järjestönä. Toiminta jatkuu edelleenkin elinvoimaisena monessa kotimaan ja ulkomaan satamakaupungissa.

Keskellä kylää

Rotterdamin merimieskirkon sijainti keskellä kaupunkia on hyvä asia myös vapaa-aikaa ajatellen, sillä polkupyörällä pääsee hienosti omille retkille meren rantaan ja kauemmaksikin. Vapaaehtoisen asuminen muistuttaa hiukan opiskelijoiden so-

luelämää, koska asutaan omilla huoneissa, mutta jaetaan yhteiset wc:t, kylpyhuone ja keittiö. Työmatkaan kuuluu yhtä vähän aikaa kuin laivoissa; portaita vain alas tai ylös. Muun henkilökunnan koteina on rakennuksen neljä asuntoa. Vierailijoiden majoitustiloja tai hostel-toimintaa Rotterdamin kirkolla ei enää ole. Lähistöltä löytyy tarvittaessa edullistakin majoitusta.

Merimieskirkon 5-kerroksinen rakennus sisäpihoineen ja terasseineen on todella viihtyisä ja valoisa paikka. Saunarakennus sijaitsee pihan perällä. Kahvila keittiöineen ja seurustelutiloineen sekä remontissa entisöity hieno vanha sali ovat katutason pääkerroksessa. Ensimmäisen kerroksen kirkkosali muuntuu monitoimitilana hetkessä myös kokoushuoneeksi, juhlatilaksi, ravintolaksi, konsertti- tai voimistelusaliksi. Rakennukseen on tehty täysi remontti viitisen vuotta sitten, joten sisätilat ovat nykyaikaiset ja toimivat. Merimieskirkon rakennus sai remontin yhteydessä nimen Finse Huis (Suomitalo).

Koti suomalaisille

Alankomaissa asuvat tai tilapäisesti oleskelevat suomalaiset ovat Rotterdamin merimieskirkon toiminnan ytimessä merenkulkijoiden ja rekka-autoilijoiden lisäksi. Alankomaiden suomalaiset perheenjäsenineen osallistuvat toimintaan ja asiakkaita löytyy rotterdamilaisistakin. Liike-elämällä ja Haagin suurlähetystöllä on yhteistyötä kirkon kanssa. Merenkulkualojen järjestöt ovat läheisiä, varsinkin merimiesten vapaa-ajan harrastuksista huolehtiva merimiespalvelutoimisto

MEPA. Kaikkien pohjoismaiden merimieskirkot esittäytyvät asemamaissaan usein myös yhdessä.

Kirkolle kaikki ovat tervetulleita. Kirkon väki käy paljon myös asiakkaiden luona laivoissa, kodeissa tai tapahtumissa. Pakettiautolla haetaan asiakkaat tarvittaessa laivoilta tai rekkaparkeista kirkolle asiomaan. Vapaaehtoistyöntekijäkin oppii asiakaspalvelijaksi, siivoojaksi ja lähimmäiseksi. Kaikkeen saa tarvittavan perehdytyksen. Kirkon töissä suomi on pääkieli, mutta englantiakin tarvitaan.

opettaa aina tekijänsä. Määräaikainen vapaaehtoistyö on joustavaa, mutta sopimukseen perustuvaa tekemistä. Vastineeksi saa kotoisan yhteisön, ilmaisen asumisen ja vaatimattoman korvauksen lisäksi sitäkin suuremman elämysajan. Rotterdamissa se tarkoittaa aikaa merenkulun, kaupankäynnin, kulttuurin ja sivistyksen eurooppalaisessa suurmaassa. Tutustumisiin kannustan muitakin käyttämään vapaa-aikaansa. Pyöräilyn lisäksi julkinen liikenne sujuu kaikkialla, ja lähellä ovat Euroopan muutkin kohteet.

Sekä kohdemaassa asuvat että muualta tulevat vapaaehtoiset ovat merimieskirkkoille arvokkaita. Minä koen sen myös toisinpäin, koska aina vain palaan merimieskirkkoyhteisöön tekemään kausitöitä Rotterdamissa, Lontoossa ja Hampurissa. Tämän vuoden toiminta on muuttunut myös merimieskirkkoilla poikkeusajan vuoksi, mutta työ jatkuu sopeutettuna kulloisenkin tilanteen edellyttämällä tavalla.

Ritva Pulli

Finse Huis.

Suomi100-tulppaanilaji.

Lunta päivän verran.

Vapaaehtoistyö opettaa tekijänsä

Työtä tehdään kristillisin ihmisarvokäsityksin ja arkisin tavoin juhlaa unohtamatta. Merimieskirkko on monille myös luterilainen kotikirkko, vaikka arkityö painottuu palveluun ja sosiaaliseen toimintaan. Rotterdamin kirkon toiminnan budjetista noin 60 prosenttia hankitaan kirkon omin voimin ja omalla työllä tuttuun suomalaiseen seuratoimintatyyliin. Toiminta-avustuksia Suomen Merimieskirkko hakee myös Veikkauksen sosiaalityöhön ohjatuista varoista ja opetus- ja kulttuuriministeriöltä.

Merimieskirkkojen vapaaehtoistyö on monipuolista palvelutyötä. Jokaisen työhön tulijan pitää kuitenkin tietää oman hakeutumisen motiivi. Työ kyllä

Suomen ystäviä kanssani.

Perhemuskari

Forssan seurakunnassa aloitettiin perhemuskari tänä syksynä. Muskari kokoontuu joka toinen maanantai klo 17.30–18.15

Forssan seurakuntatalon salissa. Tila on sen verran iso, että turvavälit on saatu pidettyä hyvin. Muskari on maksuton. Muskarissa lauletaan, soitetaan ja tanssitaan yhdessä vanhemman kanssa. Muskari on syksyn aikana tavoittanut noin 20 perhettä. Vanhemmat kertovat, että parasta muskarissa on laulaminen, tanssiminen ja uusien laulujen oppiminen. Positiivisena asiana mainitaan myös se, ettei tarvitse ennakkoilmoittautua

vaan paikalle voi tulla silloin kun sopii.

Muskarissa lauletaan sekä vanhoja tuttuja lastenlauluja että uusia kirkko-

muskarin lauluja. Tällä viikolla aloitettiin myös joululaulujen laulaminen. Soitettu on marakassia, kapuloita ja triangelia. Muskarin vetäjinä ovat lapsityöntekijät **Johanna Sjöblom** ja **Jenni Hirsimäki**. Muskariin mahtuu mukaan uusiakin kävijöitä. Ennen joulua kokoonnumme vielä 7.12. Joka käynnin jälkeen lapset saavat laittaa tarran omaan nuottiinsa.

Hyviä uutisia maailmalta

Syrjätiet Japaniin. Kia ja Markus lähtevät lastensa Naomin ja Lydian kanssa Japaniin 25.11. Marraskuuta. He asuvat Kobessa jossa heitä odottaa kahden vuoden kielen opiskelu. Heidän kuulumisiaan voit seurata Syrjäteillä Japanissa YouTube kanavalta. Heistä tehdyn jutun voit myös lukea Oriveden Sanomista.

Sari-Johanna Kuittilo palasi Israeliin lokakuun alussa. Useita hänen työstään kertovia videoita löytyy Suomen lähetysseura lähi-idässä Facebook sivulta.

Marja Maikki Ocheng palasi myös Keniaan Marraskuun alussa. Hän ehti vieraillla myös täällä Forssassa elokuun alussa sekä jo keväällä hän oli mukana Skype-lähetysillassa. Maikin ajatuksia voit lukea myös Sley Kenian työn blogista

Lisää lähettien kuulumisia, lähettikirjeitä sekä tietoa nimikkokohteista löytyy seurakunnan nettisivuilta

LUKIJAN KOLUMNI

Onneni on olla...

Asun Forssan kirkon vieressä ja tunnen oloni turvalliseksi. Naapurin valot ja sieltä kuuluvat kellot saavat minut tuntemaan, että olen kotonani. Vaatimaton mökkini on Ronttimäen ensimmäisiä taloja – toki moneen kertaan korjailtuna – silti historiaansa ylpeästi kantaen. Kadunpuoleisen päädyin hirret ovat jostain vanhasta pirstistä tai riihestä siirretyt suojaksi asukkailleen. Kuka lieneekään talon rakentanut sotamies Frontin mökin viereen Linikkalan kylään, niin ajattelen häntä lämmöllä. Monenlaisia ihmisiä on ehtinyt 150 vuodessa saada suojan – minäkin kohta 50 vuotta.

Kirkko rakennuksena on kaunis – tiilen lämmin puna hehkuu auringossa ja illalla valaistus karkottaa pimeyttä. Kirkko suunniteltiin teollisuusyhdyksunnan henkisiin tarpeisiin ja valmistui sopivasti Suomen valtion synnytystutuksiin 1918. Sen torni nostaa katseen ylös. Ylös katsoessaan ihminen näkee taivaan yllänsä ja tuntee oman pienuutensa. Pieni ihminen rauhoittuu, kun astuu kirkon ovesta sisään. Sisäinen avaruus ja kauneus löytyy sieltä.

Korona hiljensi kirkon raitin – normaalisti pääsiäisen aikana parkkipaikat ovat täynnä – viime pääsiäisenä vain yksinäinen jänis pomppi kirkkoa kohti. Vaikka eristäytyminen muista oli haastavaa, niin se myös kirkasti asioiden tärkeysjärjestyksestä. Miten tärkeää on huomata muut ihmiset – ihan elävinä olentoina täynnä omaa tärkeää tarkoitustaan - olla toiselle ihminen.

Koen nyt onnellisuutta kohdattessani ohikulkijoita perinnepihani risukkoa raivatessa - viimeksi

sain keskustella äitini ikäisen **Anjan** (88 v.) kanssa. Hänen iloiset ja uteliaat silmänsä pulppuaavan puheen lisäksi olivat avoimet tulevaisuudelle. (Oma äitini kuoli 25 vuotta sitten.) Olen otettu, kun uuden pyörän juuri saanut pikku **Veikko** (3 v) silmät suurina esitelti minulle menopelinsä. Hän oli matkalla kirkkopuistoon leikkimään täynnä ylpeyttä uudesta pyörästään – isoveljellä oli jo polkimet, mutta hänen pyöränsä kulki potkimalla. Tutut ja toistaiseksi tuntemattomat ohikulkijat tervehtivät.

Kun hyväksyy oman pienen ihmisen osansa saa kummasti tilaa olla se, mikä on. Suurempi voima on jossain ymmärryksemme ulkopuolella tekee hiljaiseksi ja nöyräksi – samalla vahvaksi ja onnelliseksi. Kirkko rakennuksena kantaa niitä merkityksiä joita ihmiset ovat sille antaneet, monet rukoukset ja kastejuhlat, konfirmaatiot ja häät ovat tehneet paikasta erityisen, vaikka kirkkoja on paljon, niin yksi on se lähin.

Eliisa Lintukorpi – naapuri

Koijärven uurnalehto perustettiin heinäkuussa. Maa vaihdettiin noin 50 cm syvyydeltä. Pintaan perustetaan nurmikko ja reunoille istutuksia. Tuhkat lasketaan uurnalehtoon uurnassa ilman omaisten läsnäoloa. Hautapaikkoja on 182:lle uurnalle. Syksyn aikana olisi vielä tarkoitus pystyttää muistomerkki, joka on kiviveistämöllä työstettävänä.

JÄLLEEN LÄHTEE URUT SOIMAAN

Urkujen peruskorjaus sujui suunnitelmien mukaisesti ja aikataulussa. Iso kiitos tästä kuuluu vuosina 1978 ja 1979 hyvin tehdyille työlle, silloiselle urkutoimikunnalle ja valituille materiaaleille. Muutamat sen ajan urkurakentamisen tavat, kuten äärimmäisen tiivis asettelu ja pillien vähäinen hammastus, aiheuttivat pientä päänvaivaa ja harmia korjaajille, mutta nämäkin vaikeat kuuluvat suolana työhön.

Kanttorit, **Tiina-Maria Kaup-**

pi ja **Outi Aro-Heinilä**, valvoivat työn etenemistä. Tarkastajana toimi Taideyliopiston urkujensoiton lehtori Pekka Suikkanen, jonka erikoisalaa on urkujen rakenteet. Hän kävi tutustumassa korjaustyön etenemiseen ja teki kanttoreiden tekemän lopputarkastuksen lisäksi urkujen äänityksen ja virityksen tarkastuksen ja ns. narinalistan. **Juha Virtanen** ja **Heikki Autio** kävivät korjaamassa havaitut viat.

Soitin on kanttoreille samaan

Pillit ovat ns. poissa purkista.

Koskettimisto on siirretty nuottihyllyyn.

Jalkion koneisto esillä.

aikaan soinnillisesti ja teknisesti sekä tuttu että uusi. Vanhat ns. luottoäänikertavalinnat on syytä laittaa syrjään ja etsiä kokonaan uusia luottosointeja. Urut ovat kosteuteen (puupillit ja -rakenteet) ja lämpötilaan (metallipillit ja -rakenteet) reagoiva soitin, joten jokainen päivä on erilainen. Toistaiseksi kaikki ovat olleet tyytyväisiä urkujen uuteen sointiin.

Outi Aro-Heinilä

Ensimmäisistä uruista peräisin olevat Subbass-pillit ovat käyneet lyhnyksessä Virtasen verstaalla.

Koskettimiston hienosäätö menossa.

Hoikan urkurakentajan on helppo hymyillä.

Tiina-Maria tutkii pilliä.

JOULUVISA

- Kuka huolehtii lehmän, kanojen, kukon, koiran, ruunan ja pääskyn joulusta?
 - Emäntä
 - Tonttu
 - Isäntä
- Joululaulussa lauletaan virstasta. Kuka juoksee virstan?
 - Noah Ngeny
 - Usain Bolt
 - Ruuna Reipas
- Kuka on lasten ja sedän joulun päähenkilö?
 - Sika
 - Joulupukki
 - Jeesus
- Mikä on Nyt sytyttämme kynttilän (virsi 13) sanoittajan ammatti ja kansalaisuus?
 - Suomalainen kirvesmies
 - Ruotsalainen insinööri
 - Norjalainen arkkitehti
- Minkä joululaulun sävelmään virsi 13 on tehty
 - Nyt tuikkii taivaan tähtöset
 - Nyt syttyy valot tuhannet
 - Nyt laulaa koko maailma
- Missä laulussa on härkä?
 - Paimenten joululaulu
 - Enkeli taivaan
 - Piltin synnytti Betlehem
- Mitä lahjoja paimenet toivat Jeesukselle Paimenten joululaulun mukaan?
 - Viiniruukun, omenoita, maitoa ja juustoa
 - Villaa, maitoa ja juustoa
 - Omenoita, taateleita, lihaa ja maitoa
- Milloin virsi Enkeli taivaan on todennäköisesti sanoitettu
 - v. 1345
 - v. 1453
 - v. 1534
- "Joulunkin tulisi saada säteillä siunauksellaan kaikkiin vuoden päiviin" (Eino J. Honkanen) Mitä joululaulua hän tarkoittaa?
 - On ruusu lisain juureen
 - Maa on niin kaunis
 - Kuule, kellot helkkäävät

(Oikeat vastaukset 1b, 2c, 3a, 4c, 5b, 6a, 7a, 8c, 9b)

GATUGALLUB

Työväentalossa

Pyörin Forssan Työväentalossa ja kuuntelen miesten pölinää. Forssan mieskuoro viettää siinä kahvitaukoa harjoitusten lomassa. Pysäköin itseni **Aarne Kurpan** ja **Markku Illmannin** kanssa samaan pöytään. Kysäisen miehiltä *onko mahdollista, että Koronasta olisi koitunut jotain hyvääkin?*

Hyviä asioita

Miehet miettivät hetken, ja sitten hyviä asioita alkaa tulla. Aarne kertoo, että kunto on noussut, kun on tullut ulkoilua tavallista enemmän. Sekin on ollut hienoa, että on oppinut käyttämään puhelimesta WhatsAppia, kun on kiva soitella videopuheluita lastenlapsille ja muille tutuille.

Markku komppaa Aarnea. Hän käyttää Facetimea ja sen videopuheluominaisuutta keskustellessaan 4-vuotiaan tyttärenpojan kanssa. Tämän lisäksi hän on alkanut kirjoittaa saman rakkaan

lapsosen kommelluksia ja sanontoja ylös. Niitä on jo valtava nippu kirjattuna. Markku kertoo myös, että on, vastoin miesten tapoja, alkanut soitella kavereilleen. Se on ollut todella mukavaa, ja kaverit ovat ilahuneet valtavasti.

Löytyykö lisää hyvää?

Siirryn toiseen pöytään ja jätän em. herrat kahvittelemaan. Pöydässä istuvat **Heikki Leino**, **Pertti Jaakkola** ja **Seppo Kaija**. Kysyn heitä samaa. Onko mahdollista, että Koronasta olisi koitunut jotain hyvääkin?

Pertti ja Seppo täryttävät heti vastaukseksi, että ei oo lunssa iskeny, kun kaikki pesee käsiään koko ajan ja kököttää kotona. Tottahan se on! Tämän lisäksi Pertin puutarha on tiptop-kunnossa, kun sen laittamiseen on ollut aikaa.

Heikki kertoo, että kun ei ole päässyt muualle kuin kävelemään, niin pitkien kävelylenkien ansioista kunto on kasvanut

ja hän on laihtunut 14kg ihan yhtäkkiä. Hän kertoo myös, että heillä oli ennen koronaa tapana käydä usein ravintolassa syömässä, mutta nyt he tekevät ruokaa kotona ja se on mukavaa.

Miehet toteavat vielä yhdessä, että on hyvä, että on saatu käydä kuoroharjoituksissa. Keväällä oli ihan kamalaa.

Heikki laitto vielä jälkepäin viestiä yhdestä hyvästä asiasta: "Nyt tuli vielä mieleen striimatut Jumalanpalvelukset, mitä katselimme Kouvolassa ja yleensä Forssan Jumalan palvelusta. Nehän oli kuitenkin kuvattu ennen, eli eivät olleet suoria, mutta toimivat alkuvaikeuksien jälkeen hyvin ja sain siirrettyä ne tablettilta isolle TV:lle."

Onko sinun elämässäsi tapahtunut jotain hyvää koronan aikana? Kerro minulle tai ystävällesi, toivoo

Outi Aro-Heinilä

Eläimellistä joulua

Monissa joululauluissa kuvaillaan ensimmäistä joulua. Eläimet ihmettelevät seimessä kellivää Jeesus-vauvaa. Tästä tuli mieleen, että miten erilaisissa eläintalouksissa mahdetaan viettää joulua.

Mia ja Timo Sysi-Ahon tilalla asustaa myös poroja.

Sika, joulun tähti

Forssan maantieteellisessä keskipisteessä, Kojjärven Rekirikolla, **Ari Lehtisen** yhdistelmäsikalassa, on Juicen Sika-laulussakin mainittuja eläimiä. Sikalaa pitävä Ari Lehtinen kertoo, että kinkkuiksi menevät siat teurastetaan marraskuussa. Siat ovat noin puoli vuotiaita muuttuessaan kinkkuiksi. Lehtisen sikala on jatkuvatyttöinen. Tämä tarkoittaa sitä, että sikalaa tyhjenetään teuraaksi osastoittain, jonka jälkeen tyhjät osastot pestään ja uudet porsaavat pääsevät pahnuille. Lehtiset tuottavat itse sikalan porsaavat. Osa porsaista säästetään emakoiksi jalostukseen.

Sikalan työt pyörivät seitsemän päivää viikossa. Eläimiä on käytävä hoitamassa kaksi kertaa päivässä, joskus useamminkin kun emakot porsivat tai tapahtuu jotain muuta yllättävää. Ari kertoo, että tuntuu kuin joulun viettoon liittyvät asiat, kuten joulukirkko, osuisivat aina eläinten hoitoaikaan eli klo 15–18. Jotta joulupäivällinen saataisiin syödä rauhassa ja päästäisiin ajoissa

saunaan, kaikki mahdolliset työt tehdään jouluaattona aamupäivän aikana. Iltaan jää silloin vähemmän tehtävää sikalan puolella ja enemmän aikaa perheen kanssa. Usein käy kuitenkin niin, että Arille tulee kiireellistä asiaa sikalaan kesken joulunvieton. Ja hänen suureksi harmikseen, ja lasten hämmästykseksi, joulupukki vierailee juuri silloin.

Joulua eläinten kanssa

Kojjärvelle, Karisaaren tilalle 10 vuotta sitten muuttaneilla **Mia** ja **Timo Sysi-Aholla** on yhteinen harrastus, erilaiset eläimet. Heidän tilallaan asuu hevosia, poroja, koiria, sorsia, fasaaneita, ankoja, kissa ja minipossuja. Mia Sysi-Aho kertoo, että joulu pyritään tekemään myös eläimille. Karsinoiden siivous tehdään joulun kunniaksi tavallista perusteellisemmin, makuupaikoille kannetaan runsaasti pehkuja ja sitten eläimet saavat herkutella mm. kauroilla, porkkanoilla, jäkälällä tai omenoilla. Talliin ripustetaan jouluvalot lähinnä ihmisten iloksi, mutta saattavat

hevosetkin niistä nauttia.

Mia kertoo, että jouluna rauhoitutaan eläinten kanssa olemiseen. Jouluaattona mennään jouluratsastukselle ja koirien kanssa käydään lenkillä. Päivä kuluu mukavasti eläinten parissa puuhattessa. Heillä on periaatteena se, että kaikkien eläinten täytyy päästä ulos myös talvella. Minipossutkin, vaikka ovatkin kylmänarkoja, ulkoilevat mielellään. Illalla laitetaan eläimet yöpuulle. Koirat ja kissa viettävät joulua perheen kanssa sisätiloissa joululahjojen ja –herkkujen äärellä.

Sara-koiran viimeinen joulu

10-vuotias sekarotuinen terapia-koira, Sara, on suvereeni joulunviettaja. Pienenä koirana hän oli kaverinsa Hukka-koiran kanssa niin villissäään, että kaatoi riekku-misellaan joulukuusenkin kolme kertaa. Näin päästiin kätevästi eroon mm. ihan turhista kuusen koristeellisista lasipalloista. Kun perheeseen ostettiin kasvavan teinipojan pyynnöstä ensimmäinen joulukinkku vuonna 2012, Sara vartioi uunissa muhivaa herkkua koko yön. Enää hän ei viitsi, kun kinkku kypsyy uunissa vahtimattakin.

Syksyn aikana Saran kuonolle, silmänurkkaan on kasvanut

Sara maistelee joulukuusta vuonna 2010, kun hän oli vielä vähän hömpä.

iso patti. Koko muu perhe on suruissaan, kun ajattelee asiaa. Sara itse on sitä mieltä, että ei hätä ole tämän näköinen. Sitten kun aika koittaa, häntä odottavat koirien taivaassa korvat tötteröllä, häntiään innoissaan vispaten äiti, Hukka-koira ja perheen jo edesmenneet sankarikoirat Sesse, Söpö ja Saaga. Mutta vielä mennään täällä maan päällä – ja lujaa mennäänkin, kun jossain vilahtaa jänis, kissa tai orava.

Teksti: *Outi Aro-Heinilä*
Kuvat: *Outi Aro-Heinilä* ja *Mia Sysi-Aho*

KIRKONROTAN PÄLSTÄ

Kirkonrotta kävi moikkaamassa meitä päiväkerholaisia seurakuntatalolla. Tässä kirkonrotan terveiset:

Olipa kiva käydä kerholaisia moikkaamassa. Olipa ihania lapsia, vaikkakin vähän hännästä minua vetivät. Halusivat tietää missä asun ja miten aion joulua viettää. Minä asustelen siellä Forssan kirkossa, salaisessa kolossa. Minun parhaita kavereita ovat kirkon mukavat suntiot, jotka silloin tällöin jättävät minulle makaisia juustonpaloja tai keksejä. Ne on mun parasta herkkua. Joulun pyhiä minä odotan innolla. Silloin kirkolle tulee paljon lapsia ja niitä aikuisiakin. Nyt heitä on näkynyt hieman vähemmän kun joku kurja tauti on vallannut kuulemma koko maailman. Tarttuukohan se rottiinikin ?? Vähän pelottaa. Mutta onneksi Viimeistään adventin aikana lapset kiertävät kirkon ympärillä tutustumassa joulun ihmeisiin ja kyllä minäkin siellä aion joukossa juoksennella... varsinkin kun siellä on se pullatarjoilu ja voi olla että näen ihan oikeita lampaitakin. Jouluna sitten livahdankin kummitädin luokse

Kalliomäkeen ja tapaan serkkupoikia ja -tyttöjä. Jouluaattona Sanna-pappi on kutsunut minut lasten joulukirkkoon. Se on aina vuoden paras päivä. Oikein odotan kun näen sen Jeesus lapsen siellä seimessä. Tulee niin lämmin ja turvallinen olo kun ajattelee millaisen lahjan taivaanisä meille silloin antoi. Kirkkohetken jälkeen palaan kummitädin luokse jouluateriale. Juusto-kinkku

ja joulukalat on mun herkkuja... ja kummitädin piparit. Ja sitten kirmaillaan pitkin linjoja serkkujen kanssa. Mutta illaksi kotiin kirkkoon omaan koloon. Masu täynnä ja ihana jouluyön tunnelma seuranani. Oikein lämmintä ja ihanaa Joulunaikaa kaikille pienille ja suurille seurakuntalaisille. Kirkossa ja sen ympärillä tavataan.

V
Ä
R
I
T
Y
S
K
U
V
A

Kuvassa Kirkonrotan kaukainen esi-isä, Tallirotta, on niin pulassa, koska nukkua Jeesus-vauva vetää sitä viiksistä. Maria ja Joosef vain hymyilevät tilanteelle!

Nuorisotyön toiminta jatkuu, vaikka tekijät vaihtuvat!

Forssan seurakunnan nuorisotyössä on tapahtunut henkilöstömuutoksia. Henkilöstömuutoksista huolimatta nuorisotyön toiminta jatkuu.

Minä (eli Forssan seurakunnan nuorisotyön ohjaaja Teppo Knuutinen) olen siirtynyt 2.11. alkaen Kouvolan kaupungin nuorisotyön palvelukseen. Viiden vuoden ajalta mieleeni ovat jääneet monet leirit Klemelässä sekä monien nuorten kasvot. On ollut hienoa huomata, kuinka tiivis ja yhtenäinen porukka nuoria Forssassa kasvaa, vieden toimintaa ja perinteitä eteenpäin pitkässä sukupolvien ketjussa. Haluan toi-

Teppo, Vilma ja Matias.

vottaa kaikkea hyvää ja siunausta jokaiselle seurakuntalaiselle.

Vilma Kurikka tulee jatkamaan vs. nuorisotyön ohjaajana

20.12. asti. Vilma on 20-vuotias vanha isonen ja leiriavustaja. Hän valmistui lukiosta keväällä 2019. Tällä hetkellä Vilma pitää

Tapio Laakso.

välivuotta ja miettii, mitä hän isona haluaa tehdä. Vilma odottaa innolla uusia kokemuksia nuorisotoiminnasta työntekijän näkökulmasta käsin.

Uusi vakinainen nuorisotyön ohjaaja rippikoulun jälkeiseen nuorisotyöhön valitaan loppu-

vuodesta. Hän aloittaa työssä todennäköisesti 1.1.2021.

Matias Pynnönen on ollut vs. nuorisotyön ohjaaja Tapio Laakson sijaisena syksyn ajan. Työ seurakunnassa on vienyt Matiasen takaisin omaan nuoruuteensa ja huolettomaan elämään. Silloin mikään ei ollut huonosti ja kaikki on hauskaa. Matias on työssään nuorten kanssa oppinut esimies- ja johtamistaitoja. Hän antaa syvät kiitokset Forssan seurakunnalle monista muistoista ja korvaamattomista oppimiskokemuksista. "Pitäkää edelleen lippu korkealla!", toivottaa Matias.

Vs. nuorisotyön ohjaaja **Tapio Laakso** palaa opintovapaalta töihin ukkomiehenä 1.12.2020. Tapio jatkaa kerho- ja varhaisnuorisotyöstä vastaavana. Tapio odottaa hyvillä mielin töihin paluuta ja nuorten näkemistä.

Teppo Knuutinen

Itä-Afrikkaan lähtevä Koistisen perhe mukana Skype- lähetyksillä to 5.11.2020

Marraskuun alussa tehtiin Forssassa pienimuotoista kirkkohistoriaa, kun seurakuntatalolla järjestettiin ensimmäinen skype-lähetyksiltä jota pystyi seuraamaan myös srk-talon salin valkokankaalta. Illassa tutustuttiin Koistisen perheeseen joka on lähdyssä, Jos Luoja suo, ensi vuonna Itä-Afrikkaan. Perheen isä on koulutukseltaan psykiatrinen sairaanhoitaja ja äiti fysioterapeutti ja tanssinopettaja. Perheessä on kaksi alle kouluikäistä lasta. He tulevat asumaan Ginnirissä. Kielikoulun jälkeen he ovat mukana tavoitavassa työssä, kehitysyhteistyöhankkeissa sekä paikallisen sairaalan työyhteydessä. Tarkemmat toimenkuvat suunnitellaan kielikoulun aikana. Kylväjä toimii Etiopiassa Norjan luterilaisen lähetysliiton (NLM) kumppanina Ethiopian Mekane Yesus -kirkon (EECMY) työyhteydessä

Verkon kautta iltaa seurasi ja aktiivisesti osallistui myös 4 taloutta eri puolilta lounais-hämettä.

Seuraava Skype-lähetyksiltä järjestetään 3.12. ks. erillinen ilmoitus.

Piparkakkupullat

Pikkupullat muuttuvat Ihaniksi ja maistuviksi piparkakkupulliksi jos laitat raesokerin sijasta pullan päälle piparkakkutaikinasta tähden tai jonkin muun kuvion.

PIPARITAIKINA

1	kananmuna
1,5 dl	sokeria
0,5 dl	siirappia
130 g	voita sulatettuna
3 dl	vehnä jauhoja
1 dl	perunajauhoja
½ tl	kardemummaa
1 tl	soodaa
2 tl	piparkakkumaustetta

pomista varten. Piparitaikinasta saat kuviot noin 1 litran taikinana pikkupulliin.

Valmista pullataikina esim. jauhopussin ohjeen mukaan. Pyörittele pikkupullat ja kohota pellillä. Voitele pullat ja aseta piparikuvio voidellun pullan päälle. Paista 225 asteessa n. 10 minuuttia.

Pullat ovat parhaimmillaan lämpiminä kylmän maidon tai jouluisen glögin kanssa.

Vaahdota kananmuna ja sokeri. Sekoita kuivat aineet keskenään. Lisää siirappi, sulatettu voi sekä kuiva- aineet muna-sokerivaahtoon. Sekoita tasaisesti mutta älä vaivaa. Tee taikina edellisenä päivänä jääkaappiin valmiiksi, jotta se kovettua lei-

**Torstaina 3.12.
kello 18.00**
**Forssan pappilassa on
ISRAELILTA,
Skypen kautta
mukana Heidi**

Mukana Kansanlähetyksen Heidi joka on ollut 16 v Casparikeskuksessa ja nyt hän toimii Sarigim King's Kids Jerusalemin työyhteisössä Lähi-idässä, rakentamassa liikkeen tulevaisuutta.

Tule kuulemaan mitä uutta Heidin elämään ja arkeen kuuluu. Illassa voimme oppia myös vähän hepreaa!

Seuraa kotona Skypestä* tai tule Pappilaan seuraamaan isoilta valkokankaalta

* Kokoukseen liitytään sähköpostilinkin kautta.

Voit pyytää linkin Laila Mäki-Kerttulalta.
laila.makikerttula@gmail.com.

*Sinulle,
joka olet surullinen*

Jos olet viime joulun jälkeen menettänyt läheisen ihmisen, surun tunne voi nyt joulun kohdalla nousta voimakkaammin pintaan. Voi olla, että läheisesi muistotilaisuus oli hyvin pieni, ja yhteisön tuki jäi tätä kautta vähemmälle. Tai voi olla, että olisit halunnut osallistua joihinkin hautajaisiin, mutta paikalle pääseminen ei koronavirustilanteen vuoksi ollut mahdollista. Tänä vuonna moni on kokenut samoin.

Jos haluat vielä jakaa ajatuksiasi ja kokemuksiasi jonkun työntekijän kanssa, voit rohkeasti olla yhteydessä siunauksen toimittaneeseen pappiin, sairaalapappiin tai diakoniatyöntekijään. Kirkon keskusteluapua tarjoaa myös Palveleva puhelin puh. 0400 221180 joka ilta klo 18–24.

Viattomien lasten päivänä ma 28.12.2020 klo 16
ENKELIKIRKKO FORSSAN KIRKOSSA

yhteistyössä MLL:n kanssa.
Enkeleiksi haluavat ilmoittautua
MLL WhatsApp numeroon +358 44 257 0509
ja tulkaa paikalle klo 15.30.

KOIJÄRVEN ENKELIKIRKKO

yhteistyössä paikallisen MLL:n kanssa on
ma 28.12.2019 klo 18.
enkeleiksi haluavat paikalle klo 17.30,
ei tarvitse ilmoittautua.

FORSSAN SEURAKUNNAN SEINÄKALENTERI 2021

- nimipäivät
- juhlapäivät
- kirkkopyhien tekstit
- raamatunlause
- kuunkierto
- liputuspäivät
- runsaasti tilaa muistiinpanoille
- nelivärikuvitus
- wiresidonta
- kiiltolaminointi kannessa
- laskutasku ajankohtaisten papereiden säilyttämistä varten

Hinta 5€

Myynnissä seurakuntatoimistossa ma-pe klo 9–13

Joulukortteja Forssan kirkosta

Myytävänä kirkossa
2€/kpl tai 10€/8kpl,
myös Outilta
puh. 040 664 7642.

Forssan kirkkokuoron
hyväksi

**ELÄKELÄISTEN
JOULUJUHLA
FORSSAN
KIRKOSSA
TO 10.12 KLO 13.**

Jos haluat lahjoittaa diakoniatyön kautta

JOULUJLOA

vähävaraisille forssalaisille lapsiperheille,
ota yhteys johtavaan diakoniatyöntekijään
Jenni Kaarenojaan puh. 050 347 8923.

Pienet lahjakortit, kosmetiikkapakkaukset, lelut ja makeiset
sopivat hyvin (emme ota vastaan käytettyä tavaraa).

Lahjoitukset tulee toimittaa diakoniatuomistoon tai
seurakuntatuomistoon 10.12. mennessä.

Lahjojen jakaminen helpottuu, jos niitä ei ole paketoitu.

**Mielekäs joululauluhetki
mielenterveysväelle
Forssan kirkossa
ke 9.12.2020 klo 13:30.**

Maskisuositus.

Pihaglögit, pukeudu lämpimästi!

Mukana Kauppi, Mäkelä, Pöllänen

Joulun pop up -kuoro harjoittelee

- ke 16.12. klo 18 Forssan kirkossa
- ma 21.12. klo 18 Forssan srk-talossa
- ke 23.12. klo 18 Forssan kirkossa

Esiintyminen to 24.12. klo 17 Forssan kirkossa
Tervetuloa mukaan!

Kuoroa vetää Outi, puh. 040 664 7642

Erosta eteenpäin

vertaistukiryhmä eronneille
torstaisin 21.1.–25.3.2021
(ei 4.3., 18.3.) klo 17.30–20

Helpotusta ja uusia voimavaroja.

Menneestä irti päästämistä.

Tukea samassa elämäntilanteessa olevilta.

Ryhmä on tarkoitettu Forssan seudulla asuville ja sen järjestää perheasiain neuvottelukeskus.

Ohjaajina toimivat perhepsykoterapeutit

Anja Nwose ja Tuukka Hämäläinen.

Ryhmä on luottamuksellinen ja maksuton.

Lisätietoa ja ilmoittautumiset 14.1. mennessä,
puh. 050 3030 584 tai anja.nwose@evl.fi.

FSHKY:n henkilökunnan,
yhteistyökumppaneiden ja eläkeläisten

JOULUHARTAUUS

ke 9.12. klo 18 Forssan kirkon pihalla

Tervetuloa perheen ja/tai työkavereiden kanssa
Glögitarjoilu pappilan pihalla

Järj. sairaalasielunhoito

TAMMIKUULLE 2021 SUUNNITELTUA:

EURON AAMIAINEN
jatkuu ke 13.1. klo 9 seurakuntatalon ruokasalissa

LOUNASPYSÄKKI
jatkuu to 14.1. klo 12:15 Pappilassa

LESKIEN KLUBI
jatkuu ti 19.1. klo 10 Ystävän Kammarilla

